

Vallromanes

El Rvd. Mn. Josep Pallarols, Rector de Vallromanes en l'any 1868, féu una relació de la Rodalla i veïnatge de la Parròquia, i acabava dient: «Dicha Parroquia consta de 83 vecinos, de 442 almas y de éstas 330 de Comunión y 112 párvulos. En esta Parroquia no existe sufragánea alguna, solamente existe una capilla pública en la casa dicha «Torre de Taverner», en la cual se acostumbra a decir Misa el lunes próximo antes de la Ascensión, a la que se va en procesión cantando las letanias de los Santos. Para esto no hay renta alguna y juzgo es sólo de costumbre. Dicha capilla es propiedad actualmente del Conde de Almenara Alta».

El fet que aquí voldriem constatar és que en un segle de diferència el veïnatge de Vallromanes ens donés un terme mig, sobrepassant de cinc persones per família. I actualment el nostre veïnatge consta de 85 famílies amb 334 ànimes, que ens dona el terme mig, que encara no hi arriba, a quatre persones per família.

Quantes coses han canviat en cent anys! Un nivell de cultura inferior a aquell temps; un isolament per manca de mitjans de locomoció. Tot s'havia de realitzar a costa de sacrificis. El trasllat a Granollers o a la Marina, per a la venda dels articles del camp o peques, s'havia de realitzar amb el carret o a peu. Es portava un tren de vida o inferior; un sentit, potser, excessiu, d'es-talvi, els feia viure d'una manera molt diferent a la nostra. No obstant, no tot el d'abans era pitjor ni tot era millor. Al costat d'aquestes deficiències pròpies del temps, es vivia una vida més tranquil·la i segurament feliç a l'entorn de la família. Els masos escampats per la demarcació parroquial, voltats de les terres de conreu, eren vertaderes cases pairals en els costums i tradicions.

La Parròquia era la Casa de tots, on es donaven cita tots els diumenges i celebraven amb més entusiasme i fe les festes religioses dedicades a honrar a Déu, la Mare de Déu i els sants.

Les mateixes Germandats creaven un caliu de verdadera caritat cristiana, ja que estaven fonamentades en el vertader sentit de l'Evangeli. La gent potser no sabia llegir tant com ara; no en sentien la necessitat, però tenien un sentit de la vida de família i de la vida cristiana que nosaltres, amb tants avenços, tanta cultura i tant progrés, ens hem deixat perdre.

Les Notes Històriques de la Parròquia de Vallromanes en són una revelació constant i d'una manera molt clara ens parlen de l'esperit de col·laboració que hi havia en totes les coses. L'Església Parroquial i l'Ermita de Sant Miquel supo-

saven un esforç constant de tot el poble en el curs dels temps.

Estem en plena campanya rural d'Acció Catòlica que té per lema: «Millorem les nostres llars». A Vallromanes ens sentim vinculats a aquesta urgent necessitat, ja que la joventut, gràcies a Déu, sent el neguit d'aquest millorament.

Mirem les coses bones dels nostres majors! Retornem a una vida de fe i de família, no com aquell que treu d'un museu coses antigues i les valora per la seva antiguitat, sinó com nervi d'autèntica vida cristiana actualitzada, amb tota la capacitat vivificant d'unes llars que trobin tot l'escalf en l'amor, en una esplèndida fillada, en l'honradesa del treball diari sublimat per una fe en Déu i una esperança de vida eterna.

Vallromanes! Millorem les nostres llars!!

Joves i noies! Orienteu en cristià les vostres futures llars!

Prepareu avui la vostra llar de demà!
Vallromanes: la Pàtria i l'Església us ho reclamen!

Mn. Josep Pi

MUEBLES

LLERONA

Al contado y a largos plazos

Rovira de Villar, 7, Teléfono 20 - LLERONA

Montornès

Dia 26 de Juny del 1960! Aquesta data serà recordada amb joia per tot el nostre poble, car a. D. s'instituirà una festa que mai no havia existit en el mateix. Serà el fruit de la campanya «Millorem les nostres llars», que hem intentat seguir d'aprop, i dic intentat, car no sempre es poden fer les coses com hom voldria i menys donades certes dificultats, difícils, de moment, de superar. (Ens estem formant per a la lluita, forjant la voluntat i el caràcter). Aquesta festa és la Festa de la Velleja.

Volem honorar els nostres avis. La joventut és la capdavantera d'aquesta festa, perquè reconeix que, gràcies a ells, té nom i és el què és.

Hem aconseguit que tot el poble es senti unit. Tothom prendrà part en ella. Una sola idea domina: Demostrar als nostres avis que de veritat els estimem. Per això agraïm sincerament l'entusiasme que tothom està demostrant, la col·laboració desinteressada del nostre Sr. Regent, promotor de la mateixa, i finalment del grup escènic local que durant l'any, amb sacrifici i abnegació, ha anat recollint fons econòmics perquè la diada resulti esplendorosa.

«Millorem les nostres llars!» Aquesta és la consigna de tot el jovent de la Comarca. Crec que el nostre poble comença bé. Per les arrels, per la soca de la família. Venerant els avis, ens millorarem nosaltres; es milloraran tots els membres de la família... Amor als avis! Estic segur que no s'acabarà tot en un dia de festa, sinó que, tant el jove com la noia, portarà fonament gravada en el cor la consigna de «Millorem les nostres llars», posada per damunt de tot el nostre esforç i amor per aconseguir-ho, essent fidels a Crist, i portant sempre als llavis la rialla ampla d'un cor pur que estima.

Valeri Llonch

Sant Antoni de Vilamajor

En un joliu conreu de la pagesia vallesana, prop de la boscuria que puja cap al Montseny, hem sembrat en ple hivern la llavor de la joventut, l'hem regada cada setmana amb l'aigua viva dels cercles d'estudi, l'hem treballada amb constància, no escatimant atractius d'esbargiment, i, ara, al final de curs, ens hem trobat davant una planta ufanesa que ha esclatat una bonica flor perfumada: la Setmana de Joventut.

Quina il·lusió veure uns programes llampants que ens criden a la festa!

Joves i noies ens hi hem llançat amb nostre alegria per a escoltar al·licionaments profitosos. Primerament, un venerable rector ens ha ensenyat de quina manera aquella planta donarà bons fruits. Un metge eminent, tècnic en el guariment de malures juvenívols, ens ha fet veure els perills dels paràsits i males herbes que xuclen la saba de la planta benivolguda. Un jove, entusiasmat amb la bondat d'aquesta planta, ens ha dit com l'hem de fer créixer gerda i vigorosa. Una gentil senyoreta ens ha descobert la bellesa i l'alegria que ofereix aquesta flor jovençana. Més tard, ha vingut un consiliari, de paraula amable i convincent, per a explicar-nos que l'havíem de conrear amb amor i sacrifici. Per últim, ens hem trobat reunits a la taula del Pare per tal de menjar el Pa de vida que engendra verges i enforteix l'esperit. Era la Jornada de Sector. En mig de tantes flors de joventut, quina joia tan immensa! Tot era bellugueig; competicions de destresa amb la pilota a les mans; el toc festiu de «la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan»; animació i curiositat davant una exposició de treballs i valors culturals del nostre joventut... Aires de festa sonaven arreu, i, damunt de domasses voleiant pels balcons, triomfava l'esperancadora llegenda: «Millorem les nostres llars».

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas familiares

COLMADO

Luis Prat

Especialidad del
«típico carquinyoli»
de Vilamajor

Nueva, 9 - San Antonio de Vilamajor

Un buen café...

Café del Centro

Francisco Armengol

San Antonio de Vilamajor